

Bezwaar en beroep

■ *Belastingdienst/Toeslagen*

Digitaal procederen en doorzendplicht
(ABRvS 27 februari 2013, zaaknummers 201206650/1/A2/ en 201206686/1/A2)

In deze uitspraken gaat het om herzieningen van toegekende voorschotten huur- en zorgtoeslag. Tegen het besluit van 23 juni 2011, waarin het bezwaar van appelllant ongegrond is verklaard, kon tot en met 4 augustus 2011 beroep worden ingesteld. Appellant heeft het beroep bij brief van 26 september 2011, bij de rechtbank binnengekomen op 27 september 2011, ingesteld. De rechtbank heeft geoordeeld dat dat

tijdig was, omdat hij bij e-mailberichten van 22 en 24 juni 2011, en dus binnen de beroepstermijn, aan de Belastingdienst/Toeslagen kenbaar heeft gemaakt dat hij zich niet met het besluit van 23 juni 2011 kon verenigen. De Belastingdienst/Toeslagen heeft deze e-mails ten onrechte niet op de voet van artikel 6:15, eerste lid, van de Awb aan haar doorgestuurd, aldus de rechtbank. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraken van 29 augustus 2012, zaaknummers 201102653/1/R1 en 201112596/1/A1), kan in geval van een elektronisch naar een bestuursorgaan verzonden bericht, voor hem een door-

zendplicht, als bedoeld in artikel 6:15, eerste lid, van de Awb, gelden, indien in het desbetreffende e-mailbericht duidelijk is gemaakt dat daarmee wordt beoogd bezwaar te maken, dan wel administratief beroep in te stellen. In het e-mailbericht van 22 juni 2011 heeft appellant de Belastingdienst/Toeslagen nogmaals verzocht om de vergoeding. Indien de Belastingdienst/Toeslagen niet voor 1 juli 2011 00:00 zou reageren, zou appellant, zo wordt in het bericht vermeld, de zaak aan de rechter voorleggen. Uit dat bericht is niet duidelijk dat daarmee is beoogd bezwaar te maken of beroep in te stellen. Uit het bericht

van 24 juni 2011 is evenmin duidelijk dat daarmee beoogd wordt bezwaar te maken of beroep in te stellen. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte geoordeeld dat de e-mailberichten van appellant door de Belastingdienst/Toeslagen ten onrechte niet als beroepschrift zijn aangemerkt en aan haar zijn doorgezonden. Nu voorts het bij brief van 26 september 2011 door appellant ingestelde beroep na afloop van de beroepstermijn bij de rechtbank is binnengekomen en voor het oordeel dat hem dit redelijkerwijs niet kan worden verweten geen grond is, leidt het bepaalde in artikel 6:7, gelezen in verbinding met artikel 6:11 van de Awb ertoe dat appellant niet in zijn beroep kon worden ontvangen.

Noot van de redacteur (RB)

Deze uitspraak is interessant, omdat verschillende bestuursrechtelijke aspecten samenkomen. Op 23 juni 2011 is het bezwaar van appellant ongegrond verklaard en tot en met 4 augustus kon beroep worden ingesteld. Het beroep is pas op 26 september 2011 ingesteld, te laat zo zou men denken. Echter, gelet op de e-mailberichten van appellant die op 22 en 24 juni 2011 aan de Belastingdienst zijn gezonden, zou het beroep toch tijdig zijn ingesteld. De e-mailberichten zijn immers binnen de beroepstermijn door de Belastingdienst ontvangen. Op grond van artikel 6:15 lid 1 Awb had de Belastingdienst die e-mailberichten moeten doorzenden aan de rechtbank. In artikel 6:15 Awb is – kort gezegd – bepaald dat in het geval een bezwaar of beroepschrift wordt ingediend bij een onbevoegd bestuursorgaan (of onbevoegde rechter) dit bezwaar- of beroepschrift zo spoedig mogelijk wordt doorgezonden aan het bevoegde orgaan. Dat betekent dat de Belastingdienst het 'beroepschrift' van appellant had moeten doorzenden aan de rechtbank. Dan is de centrale vraag of de Belastingdienst de e-mailberichten als beroepschrift had moeten kwalificeren. Uit de e-mailberichten blijkt niet duidelijk dat daarmee beoogd wordt bezwaar te maken of beroep in te stellen tegen het besluit van 23 juni 2011. In de berichten is nogmaals verzocht om een vergoeding maar van het instellen van bezwaar of beroep is niet gebleken. Op grond van artikel 6:5 Awb dient een bezwaar- of beroepschrift immers aan een aantal vereisten te voldoen. Die eisen zijn onder meer een omschrijving van het bestreden besluit en gronden van het bezwaar of beroep. Nu is het natuurlijk zo dat, zeker daar waar professionele rechtsbijstand

ontbreekt, van het bestuursorgaan wordt verwacht dat de gronden worden aangevuld althans juridisch worden gekwalificeerd. Dat veronderstelt echter wel dat het duidelijk is dat appellant bezwaar of beroep wenst in te stellen en waartegen. Het enkele feit dat appellant het geschil aan de rechter zou voorleggen als de Belastingdienst niet voor 1 juli 2011 00:00 zou reageren is onvoldoende aanleiding om het e-mailbericht als beroepschrift te kwalificeren. Dat lijkt mij ook een juist oordeel. In de praktijk wordt wel vaker 'gedreigd' dat een geschil aan de rechter wordt voorgelegd terwijl dat er vaak niet (meer) van komt. Zouden dergelijke berichten door een bestuursorgaan altijd als bezwaar- of beroepschrift gekwalificeerd moeten worden? Dat lijkt mij van niet. Er zal toch minstens, en dat schrijft artikel 6:5 Awb ook niet voor niets voor, duidelijkheid moeten bestaan tegen welk besluit een bezwaar of beroep zich richt en om welke reden. Dat de opgegeven reden dan wellicht nog 'juridisch gekwalificeerd' moet worden is een andere kwestie. Wat in deze uitspraken van de Afdeling ook speelt, is de doorzendplicht van het bestuursorgaan en het 'digitaal procederen'. In dat kader verwijs ik naar de noot van Overkleef-Verburg bij ABRvS 29 augustus 2012 («JB» 2012/227) waarin uitgebreid op die leerstukken wordt ingegaan.